

La tria d'Andreu Loncà

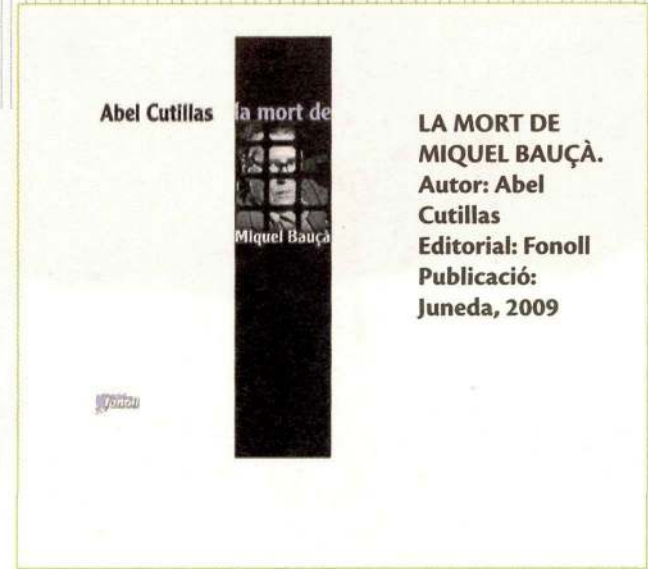
CUTILLAS

Fixi'n-se en Abel Cutillas, nascut a Vinaixa, que no és pas jueu com ara Franz Kafka –i, per tant, és poc afeccionat a la metafísica jueva, i que ha escrit un tractat de mortologia intítulat *La mort de Miquel Bauçà*, publicat a Editorial Fonoll, de Juneda. La mortologia, doncs, deu ser una cosa molt catalana perquè amb un teclieg molt hàbil, l'autor es posa al costadet dels grans provocadors.

L'assaig que Abel Cutillas ha donat a la impremta és una obra genialoide, veloç, veraç, atrevida i juvenívola. La meua sospita és que l'afany de proclamar la veritat és una prerrogativa dels joves perquè amollen un sobrant d'energia que han de projectar en el món literari, en aquest cas. Com una mena de feroç

afirmació en un món que no els escolta. La novetat de Cutillas és la manera d'expressar-ho: paradoxal, irònic, ple de conya, llegit, contant històries del poble, fent narració impúdica i exhibicionista de la seua vida privada i sexual, agut, foteta i crític. M'encanta.

La relectura del llibre (perquè com els bons, s'ha de rellegir) et duu cap a Miquel Bauçà, que fou un eremita que visqué en una gran ciutat i hi morí en soledat. I hi morí de forma exemplar. TV3 en féu la crònica a primera plana. Com a bon eremita, s'aïllà del món social per a escriure. Bauçà no fou un escriptor, exactament, fou un home que escrigué al marge dels altres escriptors. Cutillas en reprèn la morfologia i aprofita per reprendre el fil veraç de Bauçà. La crítica a la progressia barcelonina i general hi és sagnant i divertida. "No els agradarà gens als progres aquest llibre", clama un amic meu. No li falta raó: els critica amb alegria lúcida. Igualment critica amb alegria feroç

**LA MORT DE
MIQUEL BAUÇÀ.**
**Autor: Abel
Cutillas**
Editorial: Fonoll
**Publicació:
Juneda, 2009**

els poetes: tampoc els farà cap gràcia als poetes. Critica la visió feroçment antiamericana de la progressia catalana. Tampoc els farà el pes. A més, aporta una visió punyent i nova de la catalanitat.

En definitiva, estimat lector, "La mort de Miquel Bauçà" és un excel·lent llibre situat a l'altra banda: a la banda inexistent. És probable que el futur sigui de Cutillas i no pas dels progressistes de la "Irrealpolitik". Lleuger, i vivaç, Cutillas ens porta a Bauçà. Un pic el vaig llegir, vaig anar a la biblioteca: "El Canvi. Des de l'Exemple" és un llibre pur. Si no vaig errat, Cutillas els farà rumiar, i potser somriure.

